

Poznání Boha - 3

- *mluví* **Andrew Wommack**

Znát Boha vírou

Andrew Wommack - Knowing God - 3 - Knowing God by Faith

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **02**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Andrew Wommack - Poznání Boha - 3 - Znat Boha vírou

Sláva Pánu! Sdílel jsem už hodně věcí a první dvě lekce byly hlavně o tom, že cílem spasení je poznání Boha, že cílem spasení není mít odpuštěné hříchy, abyste mohli jít do nebe. Jít do nebe je sice skvělé, ale Bible říká, že Ježíš zemřel za naše hříchy, aby nás přivedl k věčnému životu, a v Janovi 17:3 Ježíš říká, že věčný život je znát Boha a Ježíše Krista. A já všude říkám, že tohle by mělo být cílem každého křesťana. A není to jen nějaký cíl křesťanství, ale Bůh sám to chce a touží po tom. Bůh nás nezachránil, protože by mu nás bylo líto a cítil nějakou povinnost s tím něco udělat, ale zachránil nás, protože každého z nás vášnivě miluje. Někteří z vás se nemáte rádi, ale Bůh vás miluje a chce mít s vámi vztah!

Bůh touží po vztahu s vámi a to musí být cílem křesťanství. A pokud se dostanete na místo, že začnete Boha reálně znát, tak to vyřeší všechny problémy. V Jeho přítomnosti je plnost radosti a v Jeho pravici je nekonečné blaho. Pokud poznáte Boha, tak se změní spousta věcí. Změní se celý váš život. Pokud opravdu učiníte poznání Boha smyslem svého života, tak se vám úplně změní hodnoty, nebudete se strachovat o věci, věci vás nebudou štvát, budete zdravější...

Otevřme si 2. Korintským 5. kapitulu. Dnes večer budu sdílet, co považuji za překážku číslo jedna v tom, abychom opravdu znali Boha. A ten výraz "znali" nepoužívám ve smyslu "pouze o Bohu něco věděli", ale mluvím o prožívání Boha způsobem, kdy k Němu mluvíme a On mluví k nám, kdy cítíme Jeho potěšení, kdy nás On sám směřuje a vede. Týká se toho tolik zaslíbení, že váhám vypíchnout pouze jedno, ale v Janovi 10 Ježíš říká: "Moje ovce slyší můj hlas a cizí hlas nebudou následovat." Tohle je úžasné zaslíbení, ale pokud bych udělal průzkum mezi lidmi zde - a opět, vy nejste zástup bezbožníků, jste lidi, kteří to myslí vážně, kteří jsou zde v pátek večer, aby slyšeli někoho mluvit o Pánu. Jste buď fanatici, nebo vás sem nějaký fanatik přivedl. Ale garantuji vám, že i v této skupině lidí je spousta těch, kteří v pohodě slyší ďábla, ale je pro ně těžké slyšet hlas Otce. Je to mnohem běžnější, než že byste slyšeli hlas Otce a cizí hlas jste nemohli následovat.

Právě jsem se zde bavil s jedním mužem, který chtěl, abych se za něj modlil, a já jsem mu řekl, poslechni si, co budu mluvit a potom přijď a budeme se modlit. Šlo o to, že vidí demony, slyší hlasy a podobně, je naladěný na všechno negativní, ale ne na pozitivní a to by mělo být pro křesťany absolutně nenormální. A přitom to takto má příliš mnoho lidí, protože nemají důvěrný vztah s Bohem. Chyba je v tom, jak je křesťanství prezentováno. Lidé ho prezentují jako: "Uvěř v Ježíše... Bud' spasen, abys nešel do pekla." A lidé tomu potom tak věří. Věří, že to jednou v daleké a sladké budoucnosti bude skvělé, ale v drsné přítomnosti je to těžký boj.

Takže potřebujeme začít prožívat Boha a apoštol Pavel zde říká některé hluboké věci. Přál bych si mít čas projít všechny verše, ale jen rychle zmíním pár věcí a povzbuzuji vás, abyste si sami prošli 2. Korintským 4., 5. a 6. kapitulu. Začnu v 2 Korintským 4:16 *Proto neochabujeme; i když náš vnější člověk chátrá, ten vnitřní se však den ze dne obnovuje.* ¹⁷*To naše nynější lehké soužení - toto je radikální výrok. Pavel říká, že teď je pouze lehké soužení. Pro kolik lidí zde je to krutá cesta? Kolik lidí zde nese těžké břímě? "Ó, ten život je ale hrozný..." Lidé za mnou neustále chodí a říkají: "Nikdo si neumí ani představit, čím procházím. Nikdo nezná moje trápení..." Pavel, který měl více problémů, než by vás někdy napadlo, tak říká, že to je pouze lehké soužení. A pokud měl Pavel více problémů a přitom to vnímal jako lehké soužení, tak vy nemáte žádné právo si stěžovat, jak hrozný je váš život. Díky za to hromové ticho.*

Tohle se většině lidí nelíbí, protože jsou rádi, když je ostatní litují. Víte, je spousta církví, kam můžete přijít a říct tam, jak se máte špatně a chcete, aby vás někdo objal a řekl: "Já vím, je to těžké. Je to těžké, všichni zápasíme..." Ale já vám tohle neudělám. Nejsem necitlivý k tomu, že lidé prochází těžkostmi a mají problémy, ale víte co? Ježíš je odpověď na všechno a já nevěřím, že by existovala nějaká věc, kterou by nepořešila dobrá dávka Ducha Svatého. Amen? Takže s vámi budu

mít soucit, ale nebudu s vámi sedět a schvalovat/potvrzovat vám to. Nebudu vám říkat, že to je opravdu špatné... Jednou jsme byli někde na konferenci služebníků a můj známý dal výzvu, aby šli lidé dopředu. Nepotřebovali jste mít dar rozlišování, abyste poznali, že ti služebníci byli malomyslní. Bylo to úplně zjevné. Seděli tam a plakali, jak je všechno špatné a čekali, že je někdo bude plácet po zádech a říkat jim: "Ano, víme, že to není lehké..." A můj známý přijde dopředu a říká: "Takto praví Pán: Dětičky moje, neciňte se špatně, pokud bych nebyl Bůh, také bych na tom byl špatně." :D On si z toho dělal trochu švandu, ale lidi to moc nepochopili. Ale já jsem si říkal, že to je k popukání, málem jsem spadl smíchy ze židle.

Většina lidí chce, aby za nimi někdo přišel a utěšoval je: "No jo, to víš, pokud by Bůh nebyl Bůh, tak by z toho byl taky špatný..." Ale Pavel měl víc problémů, než vás kdy napadlo, a pokud si to nemyslíte, najděte si 2 Korintským 11 a přečtěte si seznam jeho lehkých soužení. - Byl kamenován, bičován, ztroskotán, byl uvězněn, uštkl ho had... A Pavel říká, že to je pouze lehké soužení! Jak je možné, že měl větší problémy než my a přitom to bylo jen lehké soužení? Dává vám tam na to dvě odpovědi. Zaprvé - ve světle věčnosti je to pouze na chvíli. Zadruhé - nedíváme se na věci, které jsou vidět, ale na neviditelné. *2 Korintským 11:18 když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.*

Pokud se díváte pouze svými očima na to, co se děje ve vašem fyzickém těle, ve vašich vztazích, v tomto fyzickém světě... Jenom pokud posloucháte zprávy a čtete noviny, tak pokud jste na to zaměřeni, tak by s vámi bylo asi něco špatně, pokud byste nebyli v depresi. Žijeme v padlém světě! Dějí se hrozné věci. Jednomu člověku, který pracuje na naší Biblické škole, dnes zemřelo 5 měsíční dítě... Dějí se špatné věci. Lidem se dějí různé věci, a pokud se díváte pouze svými fyzickými očima, tak je to depresivní. Ale víte co? Je zde ještě jiný svět a také věčnost, kterou strávíme s Bohem. Zde na Zemi si buď zaděláváme na problém, který budeme věčně trpět, nebo děláme věci, které budou oslavovat Boha a za které přijmeme odměnu. Je mnohem víc, než tento fyzický a hmatatelný svět. A pokud se začnete dívat na věci, které nejsou vidět...

Víte, život je skvělý! Máme příležitost být potrubím pro Boha, aby skrze nás mohl proudit, měnit lidi a dotýkat se jich. Tento týden za mnou přišlo hodně lidí, kteří mi říkali: "Nechápu, jak zde můžeš být a mluvit k lidem, vzhledem k tomu co všechno se právě děje..." Ale já to miluji. Někdy se na vás někdo osočí, ale většinou - jenom během těchto setkání mi stovky lidí říkaly, že mě Bůh použil a změnilo jim to život. A to je [pro mě] požehnání. A já se nedívám jenom na vynaložené úsilí, ale vidím, že lidské životy jsou změněné, že se budu celou věčnost radovat. A pokud začnete počítat s duchovními věcmi, tak žít pro Boha je úžasné. Přináší to spoustu výhod. A o tomto Pavel mluví.

Pavel byl schopný projít jakýmkoliv problémem, protože se nedíval jen na fyzické věci, ale na neviditelné. A potom v páté kapitole říká: "Protože víme, že pokud by toto fyzické tělo zemřelo, tak budeme mít oslavené tělo a budeme žít na věčnosti." *2 Korintským 5:8 Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána.* - Vidíte? Pavel myslel jinak. Dokud se cítil pohodlný v tomto fyzickém těle, tak říkal, že nemá takový vztah s Bohem, jaký by měl mít. Pavel říká, že je tolik v duchu, že tolik spoléhá na Boha, že by raději už nebyl v tomto fyzickém těle. Nebudu se tím víc zabývat, jen přečtu, co říká: *2 Korintským 5:2 Vždyť také v tomto vzdycháme, neboť toužíme být oblečeni svým příbytkem z nebe.*

Apoštol Pavel to rozvádí ve *Filipským 1:21 Neboť žít - to je pro mne Kristus, a umřít - to je zisk.* Pavel říká, že používá víru, aby zůstal na této Zemi, protože ví, že to je dobré pro ostatní lidi. Tohle znamená být si vědomý Boha, tohle je dívat se na duchovní věci. Vyžaduje to víru. Pavel o tom mluví hned v dalším verši: *2 Korintským 5:7 Chodíme totiž vírou, ne viděním.* Pavel viděl neviditelné, nebyl veden/řízen tím, co viděl fyzickými očima. Pavel žil více v duchovní sféře. Žil podle zjevení, které mu Bůh dal. Žil vírou a říkal: "Křesťanství je o chození vírou, ne podle vidění."

Dovolte mi říct - a neříkám to, abych se někoho dotkl, ale abych ukázal na skutečnost, které se

budeme potom věnovat a pomůže vám to. Dnes většina lidí chodí viděním a ne vírou... Většina z nás má dovolenou od víry. Bible říká, že spravedlivý bude žít z víry, ale většina z nás víru jen občas navštěvuje. Máme od víry většinou dovolenou a nežijeme neustále na místě víry. Bible ale říká, že spravedlivý žije vírou a zde je napsáno, že chodíme vírou a ne viděním a v dalším verši je napsáno: *2 Korintským 5:8 Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána.* Pavel myslel duchovně a podle Boha, takže být v tomto těle pro něj bylo v určitém smyslu mínusem. Toužil po svobodě, když přijme své oslavené tělo. Pavel zůstával v tomto fyzickém těle jen proto, že to bylo nezbytné, aby mohl sloužit lidem. To znamená být si vědomý Boha a o tom zde mluví. Přeskočím k verši 16 a chci, abyste si uvědomili, jak je úžasné, co je tam napsané.

2 Korintským 5:16 My tedy již od nynějška nikoho neznáme podle těla. A jestliže jsme i Krista znali podle těla, nyní ho však již takto neznáme. - Apoštol Pavel říká, že vidí a myslí v duchovní sféře, že se vypořádává s věcmi na duchovní rovině, že se nedívá na to, co je vidět, ale na věci, které nejsou vidět, a uvádí všechny ty příklady. A teď přichází k bodu, že již nezná nikoho podle těla. Víte, co tím říká? Že už lidi nebere podle toho, jak vypadají - že když jsou krásní, tak se k nim chová lépe a když vypadají zle, tak se k nim chová špatně. Pavel říká, že už s lidmi nejedná podle jejich tělesného vzhledu.

"Již neznám nikoho podle těla." - To je celkem radikální výrok. Jen pokud bychom vzali část toho verše, tak to vyřadí jakékoliv předsudky a spoustu dalších věcí, které jsou v našem světě "normální", protože lidi soudíme podle barvy kůže, podle módy oblečení, zda vypadají spořádaně, podle toho jak "voní", nebo zda mají nějakou fyzickou deformaci a podobně, a podle toho se k lidem chováme různě. Ale Pavel říká, že už neznáme nikoho podle těla! Jak úžasná věc! Jak úžasný cíl, kterého můžeme dosáhnout, kdy začneme lidi znát podle ducha. A toto je oboustranné, protože potom bychom viděli některé lidi, které zbožňujeme, děláme z nich modly a chceme být jako oni - známí, bohatí a podobně - tak pokud byste je poznali podle ducha, uviděli byste, že na nich není nic pěkného.

Přestat znát lidi podle těla by změnilo spoustu věcí. Nedívali bychom se na nikoho svrchu a nekritizovali bychom lidi na základě fyzických věcí a naopak bychom nevyvyšovali některé lidi, pokud bychom je opravdu znali podle ducha. Pokud by lidé žili podle toho, co zde Pavel píše, změnilo by nám to svět a svět by byl úplně jiné místo. Verš *16 My tedy již od nynějška nikoho neznáme podle těla. A jestliže jsme i Krista znali podle těla, nyní ho však již takto neznáme.* - Nikde v Písmu není napsané, že by Pavel znal Ježíše v jeho fyzickém těle, když chodil po této Zemi. Ale říká zde, že "znali Ježíše v těle". Buď zde Pavel mluví za skupinu lidí, kteří žili v té době, anebo protože Pavel byl v Jeruzalémě, pravděpodobně Ježíše viděl a patřil k lidem, kteří Ježíše viděli, nebo slyšeli kázat. Byl tehdy sice farizeus a potom pronásledoval křesťany, ale je možné, že Ježíše viděl. A osobně si myslím, že právě o tom zde Pavel mluví. Pravděpodobně Ježíše viděl a byl by schopen ho popsat, poznal by ho - znal ho, co se týkalo fyzických věcí, ale nyní píše: "I když jsme znali Ježíše podle těla, nyní ho už tak neznáme." A jak jsem říkal, v Písmu není nikde zaznamenané, že by Pavel znal Ježíše podle těla, ale existuje záznam o jednom z učedníků - o apoštolu Janovi.

Jan, 13. kapitola. Zde se mluví o poslední večeři, kdy měli večeři Páně před tím, než byl Ježíš ukřižován. Večeřeli spolu a tehdy neměli židle, jako máme dneska my. Měli velmi nízké stoly a leželi na boku na polštářích a jedli. A zde je napsané, že když Ježíš večeřel se svými učedníky, tak mu na prsou ležel učedník, kterého Ježíš miloval. Mluví se zde o apoštolu Janovi. Zde má apoštol Jan opřenou hlavu o Ježíšovu hruď a ukazuje to na důvěrnost a na spoustu věcí o Bohu. Ukazuje to na to, jak Ježíš své učedníky miloval. Čtete to také v 17. kapitole, kde se Ježíš modlí a říká: "Otče, miloval jsem je, zachoval jsem je a udělal jsem vše, co jsi mi řekl..."

Ježíš své učedníky miloval a měli spolu takový vztah, že Jan měl svoji hlavu na hrudi Ježíše. To

je celkem zajímavý obrázek. Ale podívejme se teď do Zjevení 1. kapitoly. Zde je ten samý apoštol a stejný Ježíš. Apoštol Jan byl na ostrově Patmos a najednou za sebou slyší hlas, otočí se, aby viděl, kdo to mluví. *Zjevení Janovo 1:12 Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil; a když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů¹³ a uprostřed těch sedmi svícňů jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.¹⁴ Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, jako sníh a jeho oči jako plamen ohně.¹⁵ Jeho nohy byly podobné bronzu rozžhavenému v peci a jeho hlas jako zvuk mnohých vod.¹⁶ V pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle.*

Představte si to. Jan se dívá na Ježíše a Ježíšovy vlasy byly úplně bílé, oči měl jako plameny ohně. Je těžké si úplně představit, o čem zde mluví, ale muselo to být něco úžasného. Jeho nohy byly podobné bronzu rozžhavenému v peci a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč. Později v knize Zjevení čtete, že tento meč, který vychází z Jeho úst, zahubí Jeho nepřátele a to tak, že krev je po délce skoro 40 kilometrů a sahá do výšky sedla koně. Jaké to muselo asi být vidět, jak tento meč vychází z Jeho úst? A Jeho tvář byla jako slunce v plné síle. Já se zde nemůžu podívat ani do záře těchto reflektorů, ani nevidím na lidi v hledišti, protože ta světla jsou tak silná, až mě oslepují. Představte si, kdyby na jejich místě bylo slunce! Jak by to asi vypadalo? A co zde udělal Jan? Verš 17 *Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý.* - Víte, že tohle je ten stejný Ježíš, na jehož hrudi měl svoji hlavu? Někdo si pomyslí: "Ale ne, Ježíš se změnil." Ne, Ježíš se nezměnil, vevnitř to byl ten samý Ježíš, jako při té poslední večeři. Jediný rozdíl byl v tom, že tělo [tělesná schránka] byla jako závoj, který skrýval skutečného Boha, který přebýval v Ježíšově těle. Ježíš vypadal přirozeně, fyzicky. Bůh sám přišel v tělesné formě a byl natolik člověkem, že nebyl ani nijak hezký, že by nás přitahoval - Izaiáš 52. kapitola. Nebylo na něm nic krásného. Ježíš byl prostě úplně obyčejný a běžný. A proto Ho jeho učedníci dříve znali podle těla a díky tomu si Jan mohl položit hlavu na Ježíšovu hrud' a nijak to neřešil. Ale jakmile byl Ježíš oslaven, ve svém oslaveném těle, když zářila Jeho sláva a moc, tak ten samý Jan padl k Jeho nohám jako mrtvý.

Ježíš se nezměnil, je stejný včera, dnes i navěky, pouze nyní měl oslavené tělo, které nezakrývalo a neschovávalo to, jaký doopravdy byl. A o tomto mluví Pavel. Říká, že dříve jsme Ježíše znali podle těla. Ježíšovi učedníci znali dříve Ježíše podle toho, jak mluvil, vypadal, jak byl vysoký, jakou měl barvu vlasů, podle hlasu a podobně. Mohli by vám říct všechny ty fyzické věci, ale nevěděli, kdo byl Ježíš v duchu. Ježíš v *Janovi 14* říká svým učedníkům: *"Já jsem ta cesta, pravda i život, nikdo nepřichází k Otci jinak než skrze mě. Pokud byste mě znali, znali byste také mého Otce."* A Filip říká: "Pane, ukaž nám Otce a to nám bude stačit." Ježíš jim říká: "Kdo viděl mě, viděl Otce." A Filip říká: "Ukaž nám Otce..." Ale Ježíš právě řekl: "Kdo viděl mě, viděl Otce." Ale Filip stejně říká: "Ukaž nám Otce a to nám stačí." - Filip tím říká: "Ty mně nestačíš, ale pokud bys nám ukázal Otce, tak to by stačilo."

Víte, proč jim Ježíš nestačil? Protože ho znali pouze podle těla. Dívali se na jeho lidskou stránku a ta je nijak neohromovala. Ale pokud by ho mohli znát podle ducha, tak Ježíš byl Bůh zjevený v těle. Ježíš byl stejně tak Bůh jako Bůh Otec. V Ježíši byla všechna Boží sláva a moc. Na hoře proměnění v Lukáši 17 a tuším v Matouši 21, jde Ježíš na horu proměnění, a když je tam v obecenství s Otcem, tak jako by odhalil ten závoj ze svého ducha a na moment zářil světlem a zářila z něj sláva, sestoupil na něj oblak Boží slávy, ozval se hlas a Mojžíš a Eliáš s ním mluvili o ukřižování, které má podstoupit. Učedníci to viděli a je tam napsané, že Ježíš vyzařoval světlo. Ne jako Mojžíš, který odrážel světlo jako měsíc, Ježíš byl zdrojem světla. Jako by v té chvíli v přítomnosti svého Otce potlačil své tělo a začal uctívat Boha jako duch ducha. Ale Ježíš byl takový celou dobu, co chodil po této Zemi. Už to malé dítě, které se narodilo v Betlémě, v sobě mělo Boží slávu. Ten samý Bůh, který měl oči jako plameny ohně, nohy jako rozžhavený bronz a podobně, to všechno bylo schované v tom malém tělíčku. To je úžasné. Je úžasné, že se Bůh dokázal vměstnat do fyzického těla. Je to úžasné a ještě úžasnější je, že to udělal! A přitom lidé kvůli jeho lidskosti úplně minuli, kdo Ježíš ve skutečnosti byl.

Někdy si můžeme myslet: "No pokud bych já byl jedním z Ježíšových učedníků, tak bych ho poznal." Bylo by velice těžké Ježíše poznat. Poznat, kdo opravdu byl, protože byste měli před očima to fyzické tělo, které by vám v tom bránilo. A my máme tendenci řídit se podle našich smyslů a podle toho, co vidíme. Tohle může některé lidi urazit, protože vím, že když jsem poprvé viděl film, o kterém teď budu mluvit, tak mě to pěkně štválo. Viděl jsem film "Cesta evangelia" (Gospel Road) od Johnny Cashe. A tam hraje Ježíše dlouhovlasý blondatý hipík s modrýma očima. A Ježíš určitě neměl blondaté vlasy a modré oči. Oni se ani nesnažili ukázat, jaký Ježíš byl, jen zvyky a podobně, nešlo jim o osobu Ježíše. Už tohle mě celkem dostalo, ale pak tam ukazují Ježíše, kdy je pokoušen a když pokušení skončí, tak Ježíš schází z hory, má oblečené roucho, a jak tak schází, tak se dostane na hodně strmé místo, sedne si na zadek, sjede to dolů a dole si zadek opráší. A já si říkám: "Můj Bože, tohle je děsně heretické!" A Pán ke mně promluvil a říká: "No a jak si myslíš, že jsem se dolů dostal? Myslíš, že jsem se vznášel nad kameny?" Víte, Ježíš byl ve fyzickém těle, musel si sednout, zašpinil se. V tom filmu byl Ježíš vidět špinavý, měl rozčuchané vlasy... Víte, Ježíš neměl tu možnost bydlet v krásném pokoji, nenosil každý den jiné oblečení. Někteří z vás nebyli nikdy mimo Spojené státy, ale když se dostanete na blízký východ, tak vám garantuji, že tam většinou cítíte lidi přicházet dříve, než je uvidíte. My jsme asi jediní lidé na planetě, kteří se každý den sprchují.

Jel jsem v létě v Polsku autobusem, kde bylo namačkáno 100 lidí v autobuse pro třicet a řeknu vám, že to je zážitek. A Ježíš byl také cítit. Jeho vlasy byly rozčuchané, neměl šampón a neupravoval si vlasy každý den, neměl vysoušeč vlasů. Ježíš měl prostě dny, kdy jeho vlasy byly hrozné. Ježíšovo oblečení bylo špinavé. Učedníci viděli Ježíše chodit na záchod. A víte, je těžké si představit, že tohle je Bůh. Ježíš se unavil, měl hlad. Ježíšovo fyzické tělo by bylo velikou překážkou v tom, abyste mohli poznat, kdo opravdu byl... Byl tolik člověkem. Byl bez viny, ale byl tolik člověkem, že by bylo těžké se na něj podívat a říct: "Ty jsi Kristus!" Opět, někteří si mohou myslet, že by to bylo snadné a skvělé, ale ne, bylo by to velmi těžké. A o tomto Pavel mluví, když říká: "Dříve jsme znali Ježíše podle těla, ale nyní ho už takto neznáme." A toto je také důvod, proč většina z nás mívá to, kdo Ježíš opravdu je, protože jsme tolik fyzicky a tělesně zaměřeni/orientovaní. My ho chceme fyzicky cítit, chceme prožít něco podle těla, fyzický pocit, husí kůže, mráz po zádech, chceme nějakou vizi, brnění, chceme cítit Boží pomazání. - A tyhle věci jsou pro nás velkou překážkou, abychom mohli poznat Boha. Pokud jste fyzicky a tělesně smýšlející, tak Bible v Římanům 8 říká, že smýšlení podle těla je smrt. A na tomto místě se nachází většina z nás. Bůh je neustále s námi, ale my Ho nevnímáme, protože se Ho snažíme vnímat nějakým fyzickým a přirozeným způsobem, namísto abychom Ho znali podle ducha.

Najděte si Lukáše 24 a všimněte si - toto se stalo v den vzkříšení, v den, kdy Ježíš vstal z mrtvých. *Lukáš 24:13 A hle, dva z nich šli toho dne do vesnice jménem Emmauzy, která byla vzdálená šedesát honů od Jeruzaléma, ¹⁴a hovořili spolu o tom všem, co se přihodilo. ¹⁵A když takto hovořili a uvažovali, stalo se, že sám Ježíš se přiblížil a šel s nimi. ¹⁶Ale jejich oči byly drženy, aby ho nepoznali.* - Zde jsou dva Ježíšovi učedníci a později jdou k 11 apoštolům, takže to není nikdo z 11 apoštolů, ale určitě to byli blízcí přátelé Ježíše. Oni Ježíše znali, viděli ho, mohli popsat jeho jednání, jeho zvyky, jak zněl jeho hlas, znali Ježíše ve fyzické sféře podle těla. Ale zde je vzkříšený Ježíš, jde s nimi a oni ho nepoznali! Ohromující. A ještě o Ježíši mluvili a říkali, že lidé mluví o tom, že Ježíš vstal z mrtvých. Mluvili o tom a Ježíše vůbec nepoznali. To je zajímavé. Všimněte si, že ve verši 16 je napsáno, že jejich oči byly drženy, aby ho nepoznali. Pokud si vyhledáte to slovo "drženy" v řečtině, tak to znamená, že byli zajati, jinými slovy jejich mysl a pozornost byla tolik upnuta na fyzické a tělesné věci, že nebyli schopní uvidět, kdo s nimi je. Pokud by věděli, že ten člověk s nimi je Ježíš, tak by byl konec diskuze, namísto smutku by se radovali, bylo by to skvělé. Mohli být mezi prvními lidmi, kteří viděli vzkříšeného Ježíše. A Ježíš byl s nimi, šel s nimi asi 2 hodiny a oni neměli tušení, kdo s nimi vlastně je.

Dovolte mi poznamenat, že Ježíš je neustále s každým z nás a nikdy nás neopustí, ani se nás

nezřekne. Pokud byste věděli, kdo je s vámi a mohli jste vnímat, že je s vámi, potom byste nikdy nebyli odrazení, nebáli byste se, nemohla by ve vás být hořkost, nebyli byste osamělí a vaše víra by sahala nad střechu, jen pokud byste opravdu rozuměli, že všemohoucí Bůh, Král králů, Pán pánů je neustále s vámi. Lidi, nebáli byste se, věci by vás neštvaly. A On je vždy s námi, to jenom my Ho nevnímáme! Jejich oči byly drženy. Založte si to místo, protože se sem vrátíme, a podívejte se do Marka 16:12.

Zde je ten samý příběh, jak ho zaznamenal Marek, a celý příběh shrnuje jedním veršem. *Marek 16:12 Potom se jiným způsobem (v jiné podobě) ukázal dvěma z nich na cestě, když šli na venkov.* V Lukáši je napsané, že jejich oči byly drženy, takže ho nepoznali, a zde je napsané, že byl v jiné podobě. Co to znamená? To slovo "podoba" má v řečtině význam "tvar" anebo "přirozenost". Ježíš se změnil ve smyslu - již neměl fyzické lidské tělo, ale stále byl hmatatelný/hmotný. V evangeliu Jana 20:27, při jednom z jeho ukázání se po vzkříšení, si učedníci mysleli, že Ježíš je duch, že nevidí skutečného Ježíše. Ale Ježíš jim říká - proč si myslíte, že jsem duch? Dotkněte se mě, duch nemá tělo a kosti jako já. Ježíš měl tělo hmotné podstaty, ale už to nebylo fyzické přirozené tělo, už to bylo duchovní tělo.

A podívejme se na další místo. Apoštol Pavel píše v *1 Korintským 2:9 Ale jak je napsáno: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují."* - Někteří lidé zde přestanou číst a říkají: "No víte, jednou tomu všemu porozumíme, jednou pochopíme, proč. Buďte dobré mysli bratři, my teď prostě nemůžeme rozumět, protože co oko nevidělo a ucho neslyšelo... My prostě neznáme Boží věci... Bůh jedná záhadnými způsoby..." A zapomenou, že to pokračuje. Tento verš je totiž citací ze Starého zákona a ve Starém zákoně to tak je. Lidé tehdy nebyli znovuzrození a neměli přístup k Boží moudrosti tak, jako my v Nové smlouvě. Pavel zde cituje ten starozákonní verš, který říká, že co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují. Ale ve verši 10 pokračuje. Verš *10 Nám to však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti.* - Takže zde není napsané, že nemůžeme znát Boží věci! Jen to říká, že Boží věci nejsme schopní poznat svým mozečkem o velikosti hrášku. Boha nemůžete vnímat svými 5 smysly.

Víte, my jsme se stali tolik vzdělanými lidmi, že se z nás stali hlupáci. Dostali jsme se na místo, že věříme v naši chytrost a myslíme si, že toho tolik víme, a pokud něco nejsme schopní vnímat svými 5 smysly - viděním, dotykem, čichem, chutí nebo sluchem, tak to prostě neexistuje. A to je hloupé, prostě hloupé. My jsme první generace lidí, kteří chodí po této zemi, kteří si neuvědomují, že máme intuitivní schopnost vnímat a vědět, že jsou věci, které jsou více než jen hmatatelná fakta. Bůh nás stvořil se šesti smysly, ne jen s pěti. Bůh nás stvořil s intuitivní schopností víry, která dokáže vnímat a vidět věci, které svými 5 smysly nemůžete vidět, slyšet, cítit, ochutnat nebo ohmatat.

Právě teď je v této místnosti televizní signál. A pokud byste se řídili jen podle svých pěti smyslů, tak byste tvrdili: "Ne, není." Ale televizní signál zde prostě je. Jen protože ho nedokážete vnímat, tak to neznámá, že zde není, akorát to znamená, že pokud tomu nevěříte, tak asi nejste moc chytří. Televizní signál zde je a stačí sem postavit televizi, zapnout ji a naladit nějakou stanici. A v moment, kdy se objeví obraz - tak to není chvíle, kdy by se zde televizní signál objevil, signál zde byl dávno před tím. Televize sama o sobě žádné pořady nevysílá, televize pouze televizní signál přijímá a převede ho na obraz. Jediné, co televizní přijímač dělá je, že vezme něco, co je v neviditelné sféře, a převede to do viditelné sféry. Ale televize sama o sobě nic nevysílá. Pokud přestanou vysílat všechny televizní stanice, tak vám garantuji, že ta televize nebude nic vysílat. Televize pouze přijímá něco, co je již dávno zde. A úplně stejně je zde neviditelný svět, který existuje, a vy ho nejste schopní vnímat svými fyzickými a přirozenými smysly. O tom mluví Pavel, když říká, že jsme dříve Krista znali podle těla, ale nyní Ho tak již neznáme. Nyní Ho známe podle ducha, chodíme vírou, ne viděním.

A to je právě překážka číslo jedna k poznání Boha - stali jsme se tolik tělesní, vyvinuli jsme se - věřím v evoluci, tedy vlastně v de-evoluci - že jsme na tom byli na počátku mnohem lépe, než jsme na tom teď. Začali jsme tak, že jsme chodili s Bohem v nadpřirozené sféře, kdy jsme byli schopní vnímat duchovní věci, a zdegenerovali jsme do bodu, kdy pokud něco nemůžeme vidět, cítit, ochutnat, slyšet, nebo si to ohmatat, tak to pro nás neexistuje a ještě si myslíme, jak jsme chytří. Stali se z nás hlupáci. Je spousta věcí, které nemůžete vidět. Právě jsou zde andělé, démoni, v duchovní sféře se zde děje spousta věcí. A jsou lidé, kteří si myslí, že každý problém má vysvětlení v přirozené oblasti, že má chemický původ a přitom Ježíš vyháněl z lidí demony, aby byli uzdraveni a vyléčení. Dějí se věci v oblasti ducha, ale my jsme se stali natolik moudří, že je neuznáváme. Řeknu vám, že chodíme viděním, ne vírou, a stali se z nás hlupáci.

Mluvím, jak nejrychleji to jde, protože toho musím ještě hodně říct. Dovolte mi rychle shrnout pár věcí. Nebudu vás nutit, abyste si to našli, ale v 1. kapitole Genesis byli stvořeni Adam a Eva k Božímu obrazu a věřím, že oni chodili vírou a ne viděním. Měli sice fyzické oči, ale nebyli řízení/určováni tím, co viděli a slyšeli. Tohle je pro některé lidi těžké pochopit. Budete holt muset zapojit mozek, abyste porozuměli, o čem mluvím, ale pokud to uděláte, pomůže vám to. Jejich oči byli otevřené - viděli, ale nebyli dominováni/řízeni tím, co viděli očima, byli dominováni tím, co viděli svým srdcem. Chodili vírou a víra pro ně byla reálnější, než fyzický svět. Abych to dokázal - první věc, která se stala, když zhřešili - je napsané, že jejich oči se otevřely a viděli, že jsou nazí.

Slyšel jsem, že to někteří lidé podávají jako: "No, než zhřešili, tak byli oblečeni Boží spravedlností, měli roucho spravedlnosti, Boží sláva je zahalovala..." a podobně. Klidně to takto můžete říct jako přirovnání pro ukázání některých věcí, ale Písmo v 2. kapitole Genesis říká, že byli nazí. Muž a jeho žena byli nazí a nestyděli se. Než zhřešili, tak byli úplně nazí, neměli žádné roucho spravedlnosti nebo tak něco, prostě byli nazí. A když zhřešili, tak je napsané, že se jim otevřeli oči - to nemluví o jejich fyzických očích, protože oni měli oči otevřené, akorát jimi nebyli dominováni, ale když zhřešili, tak začali být smysly dominováni. Zamyslete se, že tehdy si poprvé uvědomili, že jsou nazí. Ale přitom byli nazí celou dobu, jen tomu nevěnovali pozornost. - Byli si tolik vědomí Boha a chodili vírou natolik, že si vůbec neuvědomovali, že nejsou oblečení. Tohle znamená být si vědomý Boha.

Věřím, že pokud byste chodili vírou, tak se dostanete do duchovní sféry. Pavel o tom mluví v 2 Korintským 5, že už nikoho nezná podle těla. Už se vůbec nedívá na váš zevnějšek, jakou máte barvu pleti, jak se oblékáte a podobné věci, ale zná vás jako duch ducha. Můžete být tolik dominováni duchem, že si ani nevšimnete, co mají lidé oblečené a vůbec nebudete hledět na vnější věci. Dovolte mi upozornit vás, že pokud byste začali být tolik duchovně myslící, že vám bude jedno, co máte na sobě, uvědomte si prosím, že zbytek nás není až tolik duchovně myslící a proto prosím noste oblečení, amen? :D A buďte rozumní, zakryjte se, jak nejvíc můžete. :D

Adam s Evou si byli tolik vědomí Boha, že ani nevěděli, že jsou nazí. A je napsané, že rozmlouvali s Bohem za denního větru. Písmo nám nevysvětluje, jak to vypadalo a já nemůžu říct: "Takto a takto to bylo...", ale můj názor je, že Ho nemuseli nezbytně vidět svými fyzickými očima, protože Bůh takto neexistuje. Ale věřím, že Ho viděli svým srdcem, a chodili vírou, a když slyšeli Jeho hlas v zahradě, slyšeli Ho skrze své srdce. Vy můžete svým srdcem/duchem slyšet a vidět věci. Dokonce můžete lépe vidět svým srdcem, než svými fyzickými očima. Někteří z vás si myslí, že to asi ne, ale zdá se vám to divné, protože jsme degradovali, ale podle Písma to tak vidím.

Vzpomínám si, když zde byl Gail a Cindy, tak jsme měli shromáždění na jednom místě a vypadalo to podobně jako zde. Seděl jsem zhruba tamhle na židli a vzpomínám si, že všichni chválili Boha a byla tam mocná Boží přítomnost. Měl jsem zavřené oči a najednou jsem ve svém srdci viděl, jak do té místnosti přišel Ježíš. Otevřel dveře, vešel a dveře se za ním pomalu zavřely. Gail a Cindy stáli nedaleko od těch dveří, a jak jsem měl zavřené oči a sledoval, tak k nim přišel - a nepamatuji si už pořadí - ale Ježíš přišel k Cindy, dotkl se jí a ona padla na tvář a chválila Boha.

Mezi Gailem a Cindy bylo pár lidí, které Ježíš přešel a potom se dotkl Gaila a když se ho dotkl, tak Gail poklekl, zvedl ruce a začal chválit Boha.

To, co jsem viděl, bylo tak úžasné a skutečné, že jsem otevřel oči, abych se podíval, co se děje. A když jsem otevřel oči, tak jsem neviděl Ježíše, ale viděl jsem, jak se zavírají ty dveře, přesně jak jsem to viděl srdcem. A potom najednou Cindy padne na tvář a začne chválit Boha a za chvíli Gail padl na kolena a začal chválit Boha. A všechno, co jsem viděl svým srdcem, jsem viděl svými očima, akorát svými očima jsem viděl pouze co se děje ve fyzickém světě, nemohl jsem vidět Ježíše. A ještě to bylo zpožděné - v srdci jsem to již viděl a teprve potom se to stalo ve fyzickém světě. A viděl jsem, jak Pán dělá další věci a opět jsem zavřel své oči, protože jsem tak viděl lépe. Tak jsem mohl vidět nejen co se děje ve fyzickém světě, ale i v duchovním. A tohle se mi neděje pořád, ale opravdu věřím, že se můžeme dostat na místo, kdy chodíme vírou tolik, že můžeme lépe vidět svým srdcem.

Většina z nás by šlela, pokud by sem přišel Ježíš ve fyzické manifestaci, nebo kdyby se zde ukázal oblak slávy, kdyby zazněl slyšitelný hlas, nebo další věci, po kterých dnes lidi jdou. Kdyby se ukázaly šupiny zlata nebo peří... Někteří z vás neví, o čem mluvím, ale tohle jsou věci, po kterých dnes lidé v církvích jdou. Pokud by se zde něco takového stalo, tak by se lidé zbláznili. Jednou ke mně přiběhla jedna žena, otevřela svoji Bibli a říká: "Vidíš tohle?" A já se ptám: "Co mám vidět?" Ona odpovídá: "Vidíš ty zlaté vločky?" A já jsem na to foukl, odfoukl to z její Bible a ona začala hystericky křičet: "To byl Duch Svatý! To byla Boží sláva!" A já jsem to z její Bible sfoukl. Jsou lidé, kteří pokud mají husí kůži, nebo pokud by se mělo stát něco viditelného, tak by z toho byli nadšení. Ale to, že Bůh je neustále s vámi, ve dne, v noci, ale pokud nemáte žádnou fyzickou manifestaci, nic necítíte, pokud s tím nemáte spojený žádný pocit, tak je to na nic. Jste tělesní! A kvůli tomu míjíte Boha. Snažíte se poznat/znát Boha podle těla. Ale vy můžete vidět duchem!

Když Adam s Evou zhřešili, tak se jejich duchovní oči zavřely, otevřely se jejich fyzické oči a začali být smyslově orientovaní. Styděli se, protože viděli, že jsou nazí, utíkali od Boha, přestali být ve spojení s Bohem. A v 2 Královské 6 máme příklad přesného opaku. Elíša zde odhaluje plány syrského krále a ten pošle armádu, obklíčí Elíšu a jeho služebníka. Elíšův služebník se ptá: "Co teď budeme dělat?" Ten služebník viděl svými očima armádu, která je obklíčila. A Elíša mu říká: "Neboj se, protože s námi je jich víc než s nimi." Víte, že pokud počítáte pouze s viditelným a myslíte si, že to je to skutečné, tak potom Elíša lhal. A spousta lidí si myslí, že lidé víry také lžou, když říkají, že jsou uzdraveni, ale lékařská zpráva říká, že jsou nemocní - tak prostě lžou. Myslí si, že když věříte, tak jste jedním z těch "přivlastni si to a budeš to mít" lidí, že si myslíte, že můžete říkat, co není pravda, a pokud to budete říkat dostatečně dlouho, tak se to stane skutečností. Tohle byste si mohli myslet pouze tehdy, pokud byste za reálné považovali to, co řekl doktor, případně co jste schopní dokázat a otestovat. Ale říkám vám, že je zde duchovní svět, je zde duchovní realita. A to samé pomazání, které vzkřísilo Ježíše z mrtvých, žije ve mně! - A nejste to schopní dokázat nějakým vyšetřením! Ale je to pravda.

Takže pokud se budete dívat pouze na přirozené věci, potom Elíša lhal. A jsem si jistý, že jeho služebník si to myslel také. Takže se Elíša modlil, aby Bůh otevřel oči toho mladíka. A garantuji vám, že když viděl, co se kolem děje, tak měl své fyzické oči vyvalené jako tenisáky. Elíša se nemodlil za otevření jeho fyzických očí, ale očí jeho srdce. "Bože, ať vidí vírou, ať je schopen vidět, co se děje v duchovním světě." A jakmile se otevřely jeho duchovní oči, tak ti Asyřané nezmizeli, ale najednou viděl, že jsou kolem nich andělé, koně, ohnivý vozy. A Elíša potom Asyřany ranil slepotou a zajal celou armádu, aniž by vystřelil jediný šíp. Amen? Protože Elíša věděl, co je pravda v duchovním světě. To je přesný opak toho, co se stalo Adamovi a Evě. Oni před pádem žili s otevřenými očima srdce, ale když zhřešili, tak své duchovní oči ztratili a začali být tělesní a dominování svými tělesnými smysly - tím co viděli, cítili a podobně. Ale když se Elíša modlil za svého služebníka, tak ten byl tělesný, ale najednou začal vidět do duchovního světa. Duchovní

svět existuje!

Takže tohle všechno řečeno, vracíme se do 1 Korintským 2 a zde vidíme, že svými fyzickými očima nejste schopní vidět a svými smysly nemůžete duchovní věci poznat. *1 Korintským 2:14 Ale přirozený člověk nepřijímá věci Božího Ducha, neboť jsou mu bláznovstvím, a nemůže je poznat, protože musí být posuzovány duchovně.* - Nemůžete poznat duchovní věci fyzickými/tělesnými smysly. A Bůh je duch. A tohle je důvod, proč učedníci nepoznali Ježíše, když byl vzkříšen z mrtvých. Protože měl sice tělo - později v evangeliu Jana říká Tomášovi: "Vlož svůj prst sem, podívej se na moje ruce, dej svoji ruku do mého boku..." Ježíš měl stále tělo, stejné jizvy, myslím, že měl jizvy na obličejích po trnové koruně, ale oni ho nepoznali. Víte proč? Protože Ježíš už nebyl fyzický, ale duchovní. Nebyl nereálný, ale nebyl fyzický jako dřív, a musel být rozpoznáván duchovně. A učedníci neznali Ježíše jako ducha ducha, znali ho pouze ve fyzickém světě. A proto ho nepoznali.

Pokud budete číst dál 24. kapitulu Lukáše, tak Ježíš s nimi mluvil a vykládal jim Písma. A když s nimi jedl, vzal chléb, požehnal ho, rozlomil a podával jim. A je tam napsané, že Ho poznali. Ne podle těla, ne protože by ho poznali podle vzhledu, ale poznali Ho, protože pár dní předtím s Ním měli poslední večeři, slyšeli Ho požehnat jídlo, viděli Ho lámat chléb a podávat. *Lukáš 24:31 "Tedy se jejich oči otevřely a poznali ho, ale on zmizel jejich očím."* - Jakmile začnete vnímat duchem, již nepotřebujete vnímat/mít fyzické věci. Ve skutečnosti je mnohem lepší znát Boha jako ducha ducha, než ho znát jako tělo tělo. Bez víry je nemožné líbit se Bohu. Čili vírou je to Bohu milejší. Pokud vezmete zprávu, která je napsaná v Božím Slově a budete jí věřit, spolehnete se a bude to pro vás jistota, protože vám o tom svědčí duch, tak potom můžete poznat Boha víc, než ho kdy poznala většina z nás, protože se Ho mnozí snažíme znát podle těla. A víte, že když ti učedníci nepoznali Ježíše, že to nebyla nějaká výjimka? V Písmu není zaznamenán jediný případ, kdy by Ježíš po vzkříšení někdo poznal. Nevím, zda jste se nad tím někdy zamysleli, ale pokaždé, když se Ježíš někomu ukázal, tak nevěděli, kdo je. Protože oni znali Ježíše pouze podle těla, ale nyní byl duchovní a musel být poznáván duchovně.

Podívejte se do Jana 20. kapitoly. V den vzkříšení je Marie Magdaléna u hrobu a je první člověk, který Ježíše viděl. *Jan 20:11 Ale Marie stála venku u hrobu a plakala. A jak plakala, naklonila se do hrobu ¹²a uviděla dva sedící anděly v bílém rouchu, jednoho u hlavy a druhého u nohou, tam, kde leželo Ježíšovo tělo. ¹³Ti jí řekli: "Ženo, proč pláčeš?" Řekla jim: "Vzali mého Pána a nevím, kam ho položili." ¹⁴A když to řekla, obrátila se zpátky a spatřila Ježíše, jak tam stojí, ale nevěděla, že je to Ježíš. ¹⁵Ježíš jí řekl: "Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?" Ona mu odpověděla v domnění, že je to zahradník... - Zde je Marie Magdaléna, ze které Ježíš vyhnal 7 démonů, byla jednou z žen, které s Ježíšem cestovaly, vařili mu, staraly se o něj, byla s ním celou tu dobu a nyní ho má za zahradníka a říká: "Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu." ¹⁶Ježíš jí řekl: "Marie!" Ona se obrátila a řekla mu: "Rabboni!" - Ona nepoznala Ježíše na základě vzhledu, ale poznala ho, když vyslovil její jméno. Ona ho poznala podle srdce, ale nepoznala ho podle vzhledu.*

Podívejte se do 21. kapitoly. Petr říká: "Jdu lovit ryby." a ostatní učedníci se k němu přidali, lovili celou noc, ale nic nechytili. *Jan 21:4 Když pak nastalo jitro, Ježíš stál na břehu. Učedníci ale nevěděli, že je to Ježíš.* - Zde je další případ toho, že Ježíše nepoznali. Někdo může namítat, že prostě byli moc daleko a tak ho nepoznali, ale pokud budete číst dál, tak se jich tam Ježíš ptá, zda něco chytily, a oni říkají, že lovili celou noc, ale nic nechytily. Ježíš jim potom říká, aby hodili síť napravo od lodi. Podobná věc se stala v Lukáši v 5. kapitole. Tam také lovili celou noc a nic nechytily, a když na pokyn Ježíše hodili síť na druhou stranu, tak se jim mohly sítě roztrhat. A zde najednou Jan říká: "To je Pán", protože si uvědomil, že tohle se už dřív stalo. A Petr si oblékl plášť a plaval ke břehu. Když pak učedníci připluli ke břehu, ve verši 14 jim Ježíš říká: "Pojďte, posnídejte." A nikdo z učedníků se ho však neodvažoval zeptat: "Kdo jsi?" protože věděli, že je to

Pán. - Proč by bylo zapsané, že se nikdo z nich neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Víte proč? Protože učedníci se chtěli zeptat, kdo je. Oni se na něj dívali, ale nemohli poznat, že to byl Ježíš, protože opět - nemůžete poznat duchovní věci fyzickými tělesnými smysly.

Bible v Židům 13. kapitole říká, že mnozí z nás hostili anděly, aniž by si toho byli vědomí. A my o tom nevíme, protože se prostě díváme jen na přirozené věci. Potom vidíte osobu a myslíte si, že to je prostě jen člověk, ale víte, že andělé si mohou vzít fyzickou podobu? Jednou jsme měli setkání ve Fénixu v Arizoně a jsem přesvědčen, že tam byl anděl. Byl tam jeden motorkář, který měl přes dva metry, byl obrovský, měl koženou vestu a byl celý potetovaný. Vůbec nevypadal jako anděl, ale byl to ten nejmilejší a nejjemnější člověk, jaký by jen motorkář mohl být. Já jsem s ním mluvil a bylo to úžasné. Jak znal Písmo a všechno. Ten večer jsme tam měli 7 nebo 8 démony posedlých lidí, kteří se manifestovali, padali tam na zem. A já jsem se tam podíval a u toho člověka byl ten motorkář a sloužil mu, vzápětí někdo další a ten motorkář byl zase tam, byl prostě všude a pomáhal. A když jsem o tom potom přemýšlel, tak jsem si říkal, že to musel být anděl. Netuším, kdo ten motorkář byl, ale sloužil všem potřebným a udržoval tam pořádek a věřím, že to Bůh poslal anděla. Ale když se na toho motorkáře podíváte svými fyzickými očima, tak si pomyslíte: "Ne, tohle nemá s Bohem nic společného, tohle nemůže být anděl." - Protože vás pohorší jeho vzhled.

Ti učedníci se chtěli Ježíše zeptat: "Jsi Ježíš?" Dívali se na něj tváří v tvář a přitom ho nepoznali. Víte proč? Protože musel být poznán duchovně a oni byli tělesní. Oni znali Ježíše pouze podle těla, nevěděli, kdo Ježíš ve skutečnosti byl. A co mě nejvíc bere je zapsáno v Matouši. *Matouš 28:16 Jedenáct učedníků pak šlo do Galileje, na tu horu, kterou jim Ježíš určil. ¹⁷A když ho spatřili, poklonili se mu; ale někteří pochybovali.* - Tohle je jedenáct učedníků! Tohle je Petr, Jakub, Jan, všichni apoštolé, kteří s Ježíšem strávili tři a půl roku, žili s ním a znali ho. A Ježíš se jim ukázal, oni se mu klaněli, ale někteří z těch jedenácti pochybovali, že tohle je opravdu Ježíš! Jak je to možné? Vždyť se na něj přece dívali tváří v tvář! Zírali mu do tváře a pochybovali, že to opravdu byl Ježíš!

Snažím se poukázat na to - někteří z nás si myslí, že kdyby byli jedním z učedníků Ježíše, tak by měli silnou víru. Ne, být s Ježíšem by pro vás byla překážka, protože byste si na něj tolik zvykli jako na přirozeného člověka v přirozené tělesné sféře, že byste nebyli schopní poznat, kdo skutečně byl. A nikdo z lidí Ježíše v jeho vzkříšeném a oslaveném těle nepoznal, protože musel být poznán duchem. Víte, my jsme na tom ve skutečnosti lépe, protože můžeme Ježíše znát mnohem lépe, než Ho znalo 11 apoštolů. Protože nemáme před očima Ježíšovo fyzické tělo, které by nám bránilo. Můžete zavřít oči a představit si Ježíše, jak sedí po pravici Otce, můžete v knize Zjevení číst o jeho očích, které jsou jako plameny ohně a že září jako slunce. Můžete si Ježíše představit, jak chcete, a můžete ho vidět v duchu, ale nemusíte se vypořádávat s tím, že by vás rozptylovala fyzická postava. Ve skutečnosti můžeme Ježíše znát lépe, než lidé, kteří s ním tehdy chodili a mluvili. - Jenom pokud byste se otevřeli a začali Ho poznávat svým duchem a dostali se na místo, že budete žít svým duchem, namísto abyste se řídili fyzickými věcmi.

Kdo napsal polovinu Nového zákona? Apoštol Pavel, který Ježíše neznal podle těla. Možná ho viděl, ale nebyl s Ním jako Petr, Jakub, Jan... Apoštol Petr dokonce píše o Pavlových dopisech a říká: "Náš milovaný bratr Pavel píše o některých věcech, což je těžko pochopitelné a někteří nestálí lidé s tím mají problém jakožto i s jinými Písmi." Petr dává na Pavlovy spisy schvalovací razítko, že jsou Písmo. A Pavel měl lepší zjevení, znal Ježíše lépe, než Petr. Petr se dostával do zákonictví a pod náboženský tlak, a když přišli židé z Jeruzaléma, tak nechtěl jít s pohany. A když Petr přišel do Antiochie, tak se mu Pavel postavil a napomenul ho, že je pokrytec, že přece ví lépe, měl vidění a Bůh mu ty věci ukázal a teď se podřizuje židům, protože se bál zavržení. Vidíme apoštola Pavla, který neznal Ježíše podle těla tak dobře, jak ho znal Petr, ale přitom Pavel znal Ježíše podle ducha lépe, než Petr. Boha můžete znát lépe podle ducha, než kdy podle nějakých projevů, husí kůže, vidění a pocitů.

Lidé vyhledávají, aby jim druzí prorokovali. Za mnou chodí lidé, abych jim prorokoval, a já prorokovat můžu, ale odmítám být prorokem na počkání, kdy vhodíte peníze do automatu a vypadne Bůh. Lidi po mně chtějí, abych něco udělal, a i když věřím na proroctví a všechny ty věci, tak vy sami potřebujete znát Boha. A způsob, jakým Ho poznáte je, že není daleko od nikoho z nás, ale není fyzický. Bůh je duch. *Jan 4:24 Bůh je duch a ti, kdo Ho uctívají, Ho musí uctívat v duchu a v pravdě.* A zde je bratři a sestry v Těle Kristově problém. My jsme s vírou - s naším šestým smyslem začali zacházet jako se slepým střechem. - Ať již sloužilo k čemukoliv, tak nyní je u většiny lidí bez využití a jen zabírá místo, takže si ho někteří nechali i vyoperovat. A i když nás Bůh stvořil se schopností poznat/vědět věci ve svém srdci, které nemůžete nijak poznat svým mozkiem, tak jsou lidé, kteří to nepodporují a namísto toho se tomu vysmívají a označují víru za něco špatného. A není pochyb, že víra byla zneužívána, ale lidé zneužívají i své fyzické smysly a přitom se jich kvůli tomu nesnažíme zbavit.

Říkám vám, že máte schopnost poznat věci vírou. Každý člověk někdy zažil, že jste ve svém srdci cítili, že máte něco udělat, ale vaše moudrost vám velela udělat něco jiného, a vy jste poslechli rady druhých lidí, udělali jste, co vám řekli lidé, nebo vaše moudrost, nedopadlo to dobře a v ten okamžik jste si uvědomili, že jste věděli, že to máte udělat jinak? Kolika z vás se to stalo? Bůh dal každému z nás schopnost, abychom chodili vírou, abychom mohli poznat věci, které svým mozkiem/rozumem nemůžete poznat. A my jsme se dostali na místo, kdy odmítáme být vedeni duchem, odmítáme poznávat věci srdcem, a snažíme se všechno intelektuálně vymyslet a zkoumat svým rozumem. Řeknu vám, že pokud budete trávit čas v Božím Slově a budete se mu snažit porozumět rozumem, tak úplně minete Boha. Boží Slovo je napsané pro vaše srdce, ne pro vaše rozumy/mozky. To neznámá, že je nelogické, Boží Slovo je velmi logické, ale musíte Duchu Svatému dovolit, aby vás vedl, a musíte Slovo přijmout svým srdcem. A takto začnete poznávat Boha.

Budete si muset uvědomit, že Bůh se prostě neukáže, nesedne si naproti vám do židle a nebude s vámi mluvit slyšitelným hlasem. Neuvidíte Jeho viditelnou manifestaci, nebude vám běhat mráz po zádech, nebudete mít neustále sny, vize a zjevení. Všechny tyto věci se mohou stát a dějí se, ale nedějí se moc často a nedějí se většinou lidí. Já jsem nikdy neměl vidění. Viděl jsem věci ve svém srdci, jak jsem zde popisoval, ale to je podobné jako byste si představili třeba jablko - přesně tak jsem to viděl očima mé mysli. Nebyla to otevřená vize, měl jsem zavřené oči a v momentě, kdy jsem je otevřel, tak to bylo pryč. Nikdy jsem neměl otevřené vidění, nikdy jsem neslyšel slyšitelný hlas. Nikdy jsem nebyl fyzicky uchvácen v Boží přítomnosti. A já neříkám, že to neexistuje, jen říkám, že se takové věci nedějí moc často a nedějí se většinou lidí. Takže pokud budete chtít znát Boha, budete muset začít otvírat své srdce a poznat Ho skrze svého ducha. A potom se můžete dostat na místo, kdy Ho budete znát duchem a bude to mnohem lepší, než kdybyste Ho fyzicky viděli. Víra je lepší než vidění. Chodíme vírou, ne viděním.

Někteří si říkají: "Tak to si neumím představit..." Ale pro tohle nás Bůh stvořil. A Pavel píše, že chodit vírou je normální křesťanství. Pokud dnes začnete chodit vírou, tak vás budou všichni označovat za podivína. Budou vám říkat, že jste pokrytci, fanatici, ale Bůh nás stvořil, abychom žili/chodili vírou. Dám vám ještě jeden příklad a zítra s vámi budu sdílet, jak dál.

Vzpomínám si, když jsem šel na film "Umučení Krista". Moji přátelé na to šli do kina a tolik se jich to dotklo a dostalo je to, že jsem se na to šel také podívat. Upřímně jsem se modlil a věřil jsem, že prožiji něco mimořádného. Očekával jsem, že ukřižování Ježíše ve mně ještě víc ožije. Nekritizuji Mela Gibsona za to, jak to udělal, někteří ho kritizovali, ale sám Mel Gibson řekl, že to původně mělo být ještě drsnější, ale museli to zjemnit, protože jinak by to bylo špatně označeno a nikdo by na to do kina nešel. Takže nekritizuji Mela Gibsona, ale chci říct, že jsem tím byl zklamán. A to protože co ukazovali na plátně, nebylo vzhledem k tomu, co jsem měl v sobě, vůbec až tak reálné. Byl jsem zklamaný a říkal jsem si: "Tohle je ale nic v porovnání s tím, jak vypadalo skutečné

Ježíšovo ukřižování." Bylo to miliónkrát horší, než to bylo ukázané v tom filmu. V Izaiáši 52 se píše, že byl poznamenan víc, než jakýkoliv člověk, který kdy na zemi žil. || A pokračuje, že byl tak znetvořen, že nevypadal ani jako člověk. A v tom filmu "Umučení Krista" ukazovali zbitého Ježíše, ale stále vypadal jako člověk. Bible říká, že nevypadal ani jako člověk. Věřím, že to bylo, protože na sebe vzal všechny naše nemoci a nesl je na svém těle.

Mel Gibson v tom filmu ukazuje pouze bití a bičování, a i když to bylo zlé, tak to byl stejně pouze povrch skutečnosti. Navíc se tam vůbec neuvažoval duchovní aspekt. Bible říká, že Ježíš se doslova stal hříchem. *2 Korintským 5:21 Vždyť Toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.* - Ježíš nenesl pouze nějakou zástupní trochu hříchu, Ježíš se stal úplně veškerým hříchem. Hřích každého pedofila, homosexuála, vraha, lháře, smilníka, prostě hřích všech vstoupil do Jeho těla, plus hanba a vina, kterou ten hřích působí. Představte si svoji nejhorší noc, svůj nejhorší den, tu nejhorší věc, co se vám kdy stala, cokoli hnusného, co jste kdy cítili, tak Ježíš prožíval a cítil přesně to, jenom mnohem víckrát znásobené za každého člověka. Tohle v tom filmu Mel Gibson ukázat nemohl.

A jak jsem to sledoval, tak jsem se modlil a říkal jsem Bohu, že to je pouze náznak v porovnání s tím, jaké bylo skutečné Ježíšovo ukřižování. Vlastně se to věnovalo pouze bití od Římanů a pomíjelo vše ostatní. Ptal jsem se Boha: "Co je to se mnou, je něco v nepořádku?" A Bůh ke mně promluvil a řekl: "Andrew, skrze moc Ducha Svatého jsi viděl a prožil ukřižování mnohem reálněji, než moji apoštolé, kteří tam tehdy byli a viděli to." Protože oni viděli pouze ve fyzické sféře. Učedníci tehdy nevěděli, že do Ježíše vstoupila všechna hanba, vina a všechny nemoci a hřích světa. Nerozuměli, že Ježíš mohl zavolat zástupy andělů a sestoupit z kříže. Oni viděli Ježíše na kříži a byli zmatení, mysleli si, že Ježíš je poražený. Neměli možnost vidět do duchovního světa, Duch Svatý jim tyto věci ještě neukázal. A Pán mi řekl: "Moje ukřižování na tebe mělo větší vliv, než na mé učedníky, kteří ho sledovali, než jim Bůh otevřel srdce a ukázal jim to." Řekl mi: "Je to pro tebe skutečnější, než to bylo pro lidi, kteří tam seděli a sledovali to." Proč? Víte, já jsem měl nad těmi Písmy stovky a stovky rozjímání a Duch Svatý ve mně ukřižování učinil velmi živé. A věřím, že co jsem prožil, je víc reálnější a má to větší dopad na můj život, a to o téměř 2000 let později, než jaký mělo ukřižování dopad na lidi, kteří to viděli na vlastní oči. Není to úžasné?

Víte, když začnete jednat v duchu, když začnete poznávat věci podle ducha a ne podle těla, tak nepřijedeme o nic a nevadí, že již uplynulo 2000 let. O nic nepřicházíme tím, že jsme Ježíše neviděli fyzickými očima, naopak máme výhodu, protože Ježíše můžeme znát podle ducha a není zde jeho fyzické tělo, které by nám bránilo, abychom viděli, kdo Ježíš skutečně je. Můžete znát Boha ve smyslu, o kterém jsem zde celou dobu mluvil, můžete Ho znát blízkým, intimním a osobním způsobem, ale budete na to muset jít duchem. Bůh je duch, a pokud Ho chcete uctívat, musíte Ho uctívat v duchu a v pravdě. A bratři a sestry, většina z nás jsme tolik tělesní, že být duchovní je pro nás něco naprosto cizí. Ale když se znovu narodíte, tak vám Bůh dá tuto schopnost, ale prvně se budete muset otevřít a uznat to, začít se tím zabývat a jít za svých pět fyzických smyslů. Budete Ho muset začít poznávat na základě toho, co o Něm říká Boží Slovo. Slovo, které mluví, je duch a život. Jan 6:63. Boží Slovo nám ukazuje věci a budete ho muset začít číst a věřit tomu, co čtete, a začít svému duchu dovolovat, aby to prožíval. Budete muset začít věci vidět podle ducha a nedívat se na ně podle těla. To je mocné.

Pokud jste dnes poslouchali, tak jsem sdílel věci, které můžou váš vztah s Bohem radikálně změnit. A zítra budu sdílet spoustu dalších věcí, které vám pomohou. Ale toto je kritická věc. Je tolik vzácné narazit na někoho, kdo chodí vírou, protože pokud se podíváme kolem sebe, myslíme si, že tak to prostě má být, že máme být všichni v depresi, poražení, odrazení, mít strach, obavy a podobně, a že máme nechat fyzické věci tohoto světa, aby nám dominovaly. Ale nemusí to tak být! Můžete chodit ve sféře ducha, kdy vás fyzická sféra neporáží a neničí. Můžete znát Boha v duchu a v pravdě. Všichni můžeme chodit duchem. Všichni máme tuto schopnost/možnost, není to

jen pro nějaké super-duchovní lidi, ale je to pro každého znovuzrozeného věřícího. A to je síla.

Ale prvně potřebujete, aby vám někdo řekl, že to je možné, než do toho vůbec můžete jít. A já se obávám, že většina lidí si myslí, že tohle není vůbec možné. Většina lidí si myslí, že Boha nemůžete znát, protože přece: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují." Ale to pokračuje: "Ale nám to však Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechny věci, i Boží hlubokosti." - Boha můžete znát skrze Ducha, jak úžasná věc! A právě proto také potřebujete přijmout křest Duchem Svatým. Když se obrátíte, tak je znovuzrozen váš duch, ale [při křtu Duchem] Duch Svatý přijde a dá vám duchovní porozumění. *Římanům 5:5 A naděje nezahanbuje; neboť v našich srdcích je rozlita Boží láska skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.* Ježíš řekl, že Duch Svatý bude brát z něho a ukazovat vám to, že vám bude ukazovat věci. *Jan 14:26 Avšak Utěšitel, ten Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Duch Svatý vás uvede do veškeré pravdy.*

Říkám vám, že Duch Svatý není nějaký nadstandardní bonus, který vašemu životu dodá trochu jiný rozměr. Duch Svatý je naprosto nezbytný. Potřebujete, aby vám Duch Svatý pomáhal, potřebujete, aby vás obživoval, potřebujete dary Ducha Svatého. Modlit se v jazycích je jedna z nejmocnějších věcí, protože vás vede k tomu, abyste vyřadili svých pět smyslů a začali operovat v duchovní sféře. Bible říká, že pokud se modlíte v jazycích, tak je to pro lidi bláznovstvím - váš vlastní rozum vám bude říkat, že to je bláznivé: "Co to říkám za nesmysly..." A víte co? Abyste mohli déle mluvit v jazycích, tak musíte jít za svých 5 smyslů a musíte začít operovat ve víře. Nemůžete se modlit v jazycích delší dobu, aniž byste neoperovali ve víře, a to je jeden z velkých přínosů modlitby v jazycích. Prostě vás to přinutí dostat se do duchovní sféry a do sféry víry. Řeknu vám, že mluvení v jazycích je velice, velice, velice mocný dar.

Takže pokud je zde dnes někdo, kdo nikdy neučinil Ježíše svým Pánem, tak se musíte znovu narodit. Jinak jediný duchovní svět, do kterého se můžete dostat, je duchovní svět démonů a garantuji vám, že to nechcete. Pokud se chcete dostat do Božího duchovního světa, tak není jiná cesta, než skrze Ježíše. Ježíš řekl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne." Musíte se znovu narodit, to je zásadní. A když se znovu narodíte, potřebujete přijmout křest Duchem Svatým a dary Ducha Svatého. Je to více, než jen mluvit v jazycích, ale modlitba v jazycích je první dar, který se po křtu Duchem Svatým projeví, je to mocný dar a je v tom mnohem víc. Je zde někdo, kdo ví, že se potřebuje znovu narodit, že potřebuje učinit Ježíše svým Pánem?